

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Brusel 10. dubna 2019
(OR. en)**

**2018/0390 (COD)
LEX 1896**

**PE-CONS 71/1/19
REV 1**

**VISA 49
COMIX 136
PREP-BXT 77
CODEC 572**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (EU) 2018/1806,
KTERÝM SE STANOVÍ SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ,
JEJICHŽ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI MUSÍ MÍT
PŘI PŘEKRAČOVÁNÍ VNĚJŠÍCH HRANIC VÍZUM,
JAKOŽ I SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ,
JEJICHŽ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI JSOU OD TÉTO POVINNOSTI OSVOBOZENI,
V SOUVISLOSTI S VYSTOUPENÍM SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ Z UNIE**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2019/...**

ze dne 10. dubna 2019,

**kterým se mění nařízení (EU) 2018/1806,
kterým se stanoví seznam třetích zemí,
jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum,
jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni,
v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem¹,

¹ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Spojené království dne 29. března 2017 oznámilo Evropské radě svůj záměr vystoupit z Unie podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii. Evropská rada dne 21. března 2019 souhlasila s prodloužením lhůty stanovené v čl. 50 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii do dne 22. května 2019 za podmínky, že Dolní sněmovna Spojeného království schválí Dohodu o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii¹ (dále jen „dohoda o vystoupení“). Jestliže Dolní sněmovna Spojeného království dohodu o vystoupení neschválí, Evropská rada souhlasila s prodloužením předmětné lhůty do dne 12. dubna 2019.
- (2) Podle článku 21 Smlouvy o fungování Evropské unie a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES² mají občané Unie právo se svobodně pohybovat a pobývat na území členských států, včetně práva na vstup na území členských států bez víza nebo podobných formalit.

¹ Úř. věst. C 66I, 19.2.2019, s. 1.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (3) V důsledku vystoupení Spojeného království z Unie se Smlouvy a směrnice 2004/38/ES, společně s právem na vstup na území členských států bez víza nebo podobných formalit, přestanou uplatňovat na státní příslušníky Spojeného království, kteří jsou britskými občany. Je proto nezbytné zahrnout Spojené království do jedné z příloh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806¹. Příloha I uvádí seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum, a příloha II uvádí seznam těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.
- (4) Gibraltar není součástí Spojeného království. Právo Unie je na Gibraltar použitelné v míře stanovené v aktu o přistoupení z roku 1972 pouze na základě čl. 355 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie. Doplnění Spojeného království do části 1 přílohy II nařízení (EU) 2018/1806 se nebude vztahovat na občany britských zámořských území, kteří nabyli občanství na základě spojení s Gibraltarem. Gibraltar by tudíž měl být uveden na seznamu spolu s dalšími britskými zámořskými územími v části 3 přílohy II nařízení (EU) 2018/1806.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39).

- (5) Kritéria, která by měla být zohledněna při určování, na základě hodnocení provedeného případ od případu, třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, jsou stanovena v článku 1 nařízení (EU) 2018/1806. Tato kritéria zahrnují nedovolené přistěhovalectví, veřejný pořádek a bezpečnost, hospodářské přínosy, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnější vztahy Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvážení otázky lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti.
- (6) Na základě zohlednění všech kritérií uvedených v článku 1 nařízení (EU) 2018/1806 je vhodné státní příslušníky Spojeného království, kteří jsou britskými občany, osvobodit od vízové povinnosti při vstupu na území členských států. Vzhledem k zeměpisné blízkosti, propojení ekonomik, úrovni obchodních styků a rozsahu krátkodobých přesunů osob mezi Spojeným královstvím a Unií pro účely podnikání, trávení volného času a jiné účely by bezvízový styk měl usnadnit cestovní ruch a hospodářskou činnost, což bude pro Unii výhodné.
- (7) Pokud jde tedy o britské občany, mělo by být Spojené království zařazeno do přílohy II nařízení (EU) 2018/1806.

- (8) Toto nařízení vychází z očekávání, že Spojené království v zájmu zachování úzkých vztahů bude poskytovat úplnou vzájemnost v oblasti vízového styku státním příslušníkům všech členských států. V případě, že Spojené království v budoucnu zavede vízovou povinnost pro státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, měl by se použít mechanismus vzájemnosti stanovený v článku 7 nařízení (EU) 2018/1806. Evropský parlament, Rada, Komise a členské státy by uvedený mechanismus vzájemnosti měli uplatnit neprodleně. Komise by měla průběžně sledovat dodržování zásady vzájemnosti a okamžitě by měla informovat Evropský parlament a Radu o veškerém vývoji, který by mohl dodržování této zásady ohrozit.
- (9) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES².

¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (10) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES².

¹ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

² Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (11) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU².

¹ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (12) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (13) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES²; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (14) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.

¹ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

² Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

(15) Toto nařízení by mělo vstoupit v platnost dnem následujícím po dni, ke kterému právo Unie přestane být použitelné pro Spojené království.

(16) Nařízení (EU) 2018/1806 by proto mělo být změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2018/1806 se mění takto:

1) V čl. 6 odst. 2 ,se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky Rady Evropy, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země a pobývají v Irsku a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného Irskem a uznaného dotčeným členským státem.“

2) V části 1 přílohy II se vkládá nová položka, která zní:

„Spojené království (s výjimkou britských státních příslušníků uvedených v části 3)“.

3) Název části 3 přílohy II se nahrazuje tímto:

„BRITŠTÍ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI, KTEŘÍ NEJSOU BRITSKÝMI OBČANY“.

- 4) V části 3 přílohy II se za slova „Občané britských zámořských území (British Overseas Territories Citizens)“ doplňuje nová věta, která zní:

„K těmto územím patří Anguilla, Bermudy, Britské indickooceánské území, Britské Panenské ostrovy, Britské území v Antarktidě, Falklandské ostrovy, Jižní Georgie a Jižní Sandwichovy ostrovy, Gibraltar*, Kajmanské ostrovy, Montserrat, Pitcairn, Svatá Helena, Ascension a Tristan da Cunha, a Ostrovy Turks a Caicos.

* Gibraltar je kolonií Britské koruny. Mezi Španělskem a Spojeným královstvím panuje ohledně svrchovanosti nad Gibraltarem spor, který je třeba řešit s ohledem na příslušné rezoluce a rozhodnutí Valného shromáždění OSN.“

Článek 2

Pokud Spojené království zavede vízovou povinnost pro státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, použije se mechanismus vzájemnosti stanovený v článku 7 nařízení (EU) 2018/1806. Evropský parlament, Rada, Komise a členské státy uvedený mechanismus vzájemnosti uplatní neprodleně.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem následujícím po dni, ke kterému právo Unie přestane být použitelné pro Spojené království.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně